

Yüreğimdeki Yasalar

– Mehmet Sıddık KAYA · 07 Kasım 2024

Yüreğimdeki yasaların bile tanımlayamadığı asi suçlu, merhaba...Merhaba içimdeki uyuşmazlık mahkemesinin barbar sanığı,Ve bensiz kaldığı için başını duvarlara vuran içindeki çocuğun azılı katili, merhaba...Merhaba tropikal duyguların mikro kliması,Ve hiçbir rüyada adı geçmeyen antik düşlerimin otantik tanrıçası, merhaba...Umarım bu bir yanılısama...Al işte divane olduğumu düşünüyordun.Şimdi tutkun olduğumu da düşünebilirsinNe yapayım laf dinletemedim içimdeki çocuğaÇoktan esiri olmuştu, kendini bilmez sözcüklerinMantığımı ilk kez yenik düşüyordu, tenörü yüksek duygularıma.Nasıl olduğunu anlamadan bu devşirme satırlarla boğuşurken gördüm kendimi,Neyi aramaya çıkmıştım, niye bu kadar doluydum bu gece,Dışarıda yağan yağmur neden bu kadar hüzünlendiriyordu beni,Gecenin saçını tarayan bir ben miydim?Bir ben miydim, flüt çalan rüzgârın sesine anlam yükleyen.Neler oluyordu, saatler neden bu kadar çabuk dönüyordu!Zaman çıldırmıştı yoksa?İçimdeki çocuk ne zaman büyümüştü de söz dinletemiyordum ona,Alev alev yanarken yüreğim, sana püskürtmek üzere bastırılmış duygularımı kaynatıyordum.Bir yanardağ gibiydim ve ertelenmiş umutlara yanıyordu yüreğim.Yüreğim yangın yeri iken antibiyotik yaklaşımlarla sana geliyordum,Bir bakışınla yüreğimde açtığın çiçeklerle... Ama sen yoktun.Bakışlarının rengine bir ad koyamamışken gitmiştin,Sözlerinin pembemsi yumuşaklığını bana bırakarak...Düşündüğüm bu değildi.Hayal etiklerim farklıydı sendenUmutlarım vardı sana dair,Umutum oldun ve katili oldun umutlarımın.Nasıl da kandım talan edilen sevgi sözcüklerinin seline,Nasıl inandım bilemezsinOlmanın olanaksızlığı içinde yıpranırken tüm duygularım,Seni öldürmek istedim, bölmek istedim, her seferinde çarpılıp çoğaldın.Matrisimde kocaman bir diziydin artık.Matematik kurallarını alt üst ediyor, bilime aykırı davranıyor, yasaklar içinde yasaklanmamış yeni şeyler keşfediyordun.İçimdeki çocuk, tüm yaptıklarına tanık oluyordu, sessiz kalıyordu.Nerden bilebilirdim ki içimdeki çocuğun dilsiz olduğunu,Bilemedim işte, bilemedim.Anlatamadım bir yürek sömürgecisi olduğunu,Anlamadı, kendi bildiğini yaptı.Apor yeteneklerini kaybetmiş çaresiz bir simyacı gibiydim.Yüreğimde yanan bunca yangın varken duygu sokağında mantığımı arıyordum.Ne tuhaf değil mi, duygu ile mantığın aynı caddede olması.Ne tuhaf değil mi?Bu kadar esnekleşmiş miydi anti demokratik kurallar,Bu kadar hümanist mi düşünüyordu majik yasalar,Kozmik gerçekler bir gecede bu kadar mı değişebilirdi,Ben mi çağın gerisindeydim yoksa mantığımı mı intihar etmişim, anlayamıyordum.Anladığım tek şey, içimdeki çocuğa yenik oluşum ve sendeki yasak çağrılara kahroluşum.Sonunda yaptın yapacağını, al işte seninim.Seni yaşıyorum, her satırda biraz daha yakınlaşarak.Sen içindeki çocuğun yasını tutmaya devam et,Ben intihar eden mantığımı kalbime gömdüm bu gece,Seni yaşamak adına, sana varmak adına...